

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P. K. O. Nr. 151.100.

15 groszy

NARODOWY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie Zł. 3.40. z odnośnieniem do domu Zł. 3.60. Zamiejscowa Zł. 4.20 Zagranicą Zł. 7.00

Wydawca: Inż. WŁADYSŁAW KUCHARSKI.

Nr. 207 — Rok VII.

Red. naczelny: Dr WŁADYSŁAW ŚWIRSKI.

Wojna domowa w Chinach.

Tło walk wedle oświetlenia pism angielskich.

NA CZELE WOJSK BRONIĄCYCH SZANGHAJU STOI LU JANG SIANG, NA CZELE ZAŚ WOJSK RZĄDOWYCH CZI SIEN JUANG.

Londyn. (PAT.) 9 bm. Pisma wskazują na to, że w Szanghaju odbywa się obecnie silna walka interesów mocarstw. Ameryka, Japonia i Anglja są zwolennikami decentralizacji Chin. Mężem zaufania ich jest generał Lu Jang Siang, broniący Szanghaju, który wraz z gubernatorem wojskowym z Czekiangu został usunięty z urzędu przez rząd pekiński.

Przeciwnik Lu Jang Sianga gubernator wojskowy z Kiang Su nazwiskiem Czi-Sien-Jung otrzymał polecenie przedsięwzięcia ekspedycji przeciw buntownikom. Wależy on o jedność Chin. Popiera go Rosja a w armii jego znajdują się oficerowie rosyjscy i samoloty rosyjskie. Broń jego armji ma być pochodzenia francuskiego.

„United Press” donosi z Szanghaju. Wojska generała Czi Sien Juanga skierowały atak w kierunku Liuho, nad rzeką tej samej nazwy. Udało się im postąpić naprzód o trzy kilometry w kierunku Szanghaju.

Na wypadek zdobycia Liuho zarządził naczelny komendant wojsk obcych admirał angielski Andersen wyładowanie wszystkich wojsk marynarki, pozostających do jego dyspozycji.

Generał Lu Jang Siang twierdzi, że mimo strat, jakie jego wojska poniosły nad rzeką Liuho odniosły one na innych odcinkach frontu znaczne sukcesy. Kupcy amerykańscy i angielscy osiadli w Szanghaju są zaniepokojeni biegiem wypadków. Twierdzą oni, że obecne wydarzenia odbijają się bardzo ujemnie na interesach handlu. Już teraz wstrzymali oni zamówienia towarów.

Z Pekinu donoszą, że Cziang Tso Lin zawiadomił obcych konsulów w Muglenie, że czwarta dywizja

wojsk rządowych maszeruje wgląd Mandżurji. Cziang Tso Lin zapowiada kontratak.

SZEN SO LIN ZA LU JANG SIANGIEM, WU PEJ FU ZA CZI SZIEN JUANGIEM.

Londyn. (PAT.) 9 bm. Times donosi z Szanghaju: Marszałek Szen So Lin wysłał swe wojska na południe. Generał Wu Pej Fu miał wysadzić w Nankinie 6000 żołnierzy na ląd, aby wzmacnić armje gubernatora wojskowego w Kiang Su.

Hong Kong. (PAT.) 9 bm. „United Press” donosi, że Sun Jat Sen zapowiada wysłanie wojsk celem poparcia Lu Jang Sianga. Także generał Cand Siu Meng były przeciwnik Sun Jat Sena chce się teraz do niego przyłączyć, natomiast prezydent republiki Tsao Kun ogłosił, że Lu Jang Siang jest buntownikiem i powierzył gen. Czi Sien Juangowi ujęcie go.

Sanghaj. (PAT.) Marszałek Tsang-Tso-Lin wypowiedział wojnę rządowi pekińskiemu i gubernatorowi wojskowemu generalowi Wu-Pei-Fu.

DEMARCHE MOCARSTW U RZĄDU CHIŃSKIEGO

Paryż. (AW.) Agencja Havasa donosi o wspólnym demarcho Francji, Anglii, Japonji i Stanów Zjednoczonych, u rządu chińskiego, w którym państwa te domagają się neutralizacji ujść Yang-tse-Kiangu. Siły zbrojne tych państw zobowiązują się na chronić zneutralizowany teren o ewentualnych napadów powstańczych.

TRANSPORT RANNYCH W SZANGHAJU.

Londyn. (PAT.) 9 bm. „Times” donosi z Szanghaju, że chiński czerwony krzyż przewozi dziennie setki ciężko rannych do Szanghaju.

Akcja wojskowa jest akcją przede wszystkim przekupstwem, które oparowało cały parlament.

Londyn. (AW.) Rząd chilijski został obalony przez korpus oficerski. Kierownictwo nowego rządu objął generał Altmarino.

Przyczyną przewrotu ma być niezadowolenie z młodszych sił w korpusie oficerskim, oraz nieczynność rządu przy zwalczaniu szerzącej się korupcji.

Manewry floty sowieckiej nad Hellem

Warszawa. (AW.) „Gazeta Gdańska” podaje, iż 5-7-go odbywały się manewry floty bolszewickiej złożonej z trzech eskadr w odległości 19 mil morskich na północ od Helu.

Manewry odbywały się od 5-7-go bm., poczem flota bolszewicka odjechała w kierunku na Ryge.

Wskutek trzęsienia ziemi na wyspach Filipińskich zostały zniszczone dwa miasteczka.

Wiedeń. (AW.) Tel. Comp. donosi z Nowego Jorku, że na podstawie doniesień z Manila, dwa miasteczka Cautilan i Surigao, położone na wyspie Mindanao należącej do Archipelagu Filipińskiego zostały zniszczone podczas trzęsienia ziemi.

Prasa sowiecka przeciw „imperjalistycznym rządom Mac Donald'a.

Jak bolszewicy odwdzięczają się Mac Donaldowi za traktat angielsko-sowiecki i za propozycję przyjęcia Rosji do Ligi Narodów.

Moskwa. (AW.) Prasa sowiecka w dalszym ciągu obszernie omawia sytuację w Chinach, przy czem

bardzo ostro występuje przeciw Anglii.

„Prawda” pisze, że nigdy jeszcze dyplomacja angielska nie okazała takiej gorączkowej działalności na wschodzie i że Labour Party po dojściu do władzy przeprowadza w całym świecie politykę żelaznej pięści z większą bezwzględnością i mniejszym przebieraniami w środkach niż poprzednie gabinety.

Sfery rządzące w Anglii, zdaniem „Prawdy”, usiłują przeskodzić nawiązaniu stosunków pomiędzy sołtami i państwami kapitalistycznymi. Napad imperjalizmu angielskiego na Sunjatsena, powstanie w Afganistanie, Persji, Gruzji, — wszystko to pośrednio lub bezpośrednio godzi w związek sowiecki i jego sytuację międzynarodową.

Znaczną rolę w tej kampanji odgrywa angielskie ministerjum spraw zagranicznych, które aczkolwiek oficjalnie podlega Mac Donaldowi, faktycznie jednak stara się przeprowadzić swoją politykę przeciwną uchwałom rządu kompromisowego partji robotniczej.

Rząd ten, utraciwszy swój charakter kompromisowy, tem samem utracił sens swego istnienia. Artykuł kończy się wezwaniem do robotników angielskich, aby przestali biernie przyglądać się machinacjom rządu na wschodzie i położyli kres imperjalistycznym rządom Mac Donald'a.

Robotnicy angielscy nie dogadzają Sowietom

Moskwa. (AW.) Przebieg zjazdu Trade Unjonów angielskich w Hull

zawiadł nadzieje sołtów.

Sekretarz profinternu Łozowski, skarży się w „Prawdzie” że zjazd pozostał wiernym tradycjom angielskich związków, związanych z Imperjum i jego potęgą.

Zjazd nie złożył się na potępienie projektu Davesa, imperjalistycznej polityki rządu na wschodzie, nie potępił stanowiska rządu wobec proletariatu. Dalej uła

Hiszpanie nie stracili nadziei zwycięstwa w Marokku.

Premjer gen. Primo de Rivera udał się na teren walki.

Tetuan. (PAT.) 9 bm. Primo de Rivera wydał proklamację do wojska hiszpańskiego znajdującego się w Marokku, w której zachęca żołnierzy, aby walczyli spokojnie i odważnie i zawiadamia, że pozostanie w Tetuan tak długo, dopóki ekspedycja nie odnie-

sie zwycięstwa.

Madryt. (PAT.) 8 bm. Primo de Rivera wydał z okazji rocznicy utworzenia dyktatorstwa manifest, w którym określa ożywioną działalność szczerpów w Marokku jako objaw ogólnego ruchu islamicznego.

Krwawe stłumienie powstania w Gruzji.

Czeka już skazała 24 przywódców powstania na śmierć.

Moskwa. (PAT.) Z Tyflisu donoszą oficjalnie, że powstańcze oddziały Gruzji poddają się władzom sowieckim. Aresztowano organizatora oddziałów ks. Andronikowa.

Bakum. (PAT.) 6 bm. Sowiarkom Gruzji w komunikacie oficjalnym dla prasy donosi, że likwidacja wywołanego przez żywoły mienszewickie powstania postępuje pomyślnie, Czeka w Gruzji skazała na

śmierć 24 przywódców powstania.

Moskwa. (AW.) Powstanie w Gruzji zostało stłumione. Aresztowano ks. Andronikowa, przewodniczącego komitetu niepodległości w Gruzji, który był głową ruchu. Wraz z nim aresztowano część przywódców. Oddziały powstańców zostały pobite i znajdują się w rozsypce. Władze sowieckie dokonywują krwawych represyj.

Rewolucja w Chile.

Nowy rząd został utworzony przez czynniki wojskowe.

Londyn. (PAT.) 8 bm. Times donosi o przewrocie politycznym w republice Chile, gdzie dotychczasowy

gabinet pod naciskiem wojska i floty musiał ustąpić, a parlament został zmuszony do powołania do steru gabinetu złożonego z przedstawicieli armji i floty.

wypowiedział się on w sprawie zjednoczenia profinternu z międzynarodową amsterdamską.

Ze względów li tylko oportunistycznych, ekonomicznych oświadczył się za zbliżeniem do Sowietów, dzięki czemu delegacja sowiecka została zaproszona

na zjazd, gdzie ma wątpliwą przyjemność zasiadania wspólnie z notorycznym botrem z międzynarodowego biura pracy, Thomasem i przyjacielem miljardierów amerykańskich Gompensem.

Jak się skończyła wielka dyskusja w Lidze Narodów nad pacyfikacją świata. Triumf tezy francuskiej nad tezą angielską.

W DYSKUSJI STANOWISKO ANGIELSKIE ODNIOSŁ ZWYCIĘSTWO. — DLATEGO KOMPROMISOWA REZOLUCJA IDZIE PO LINJI FRANCUSKIEJ. — TRZY GRUPY PAŃSTW. — DEBIUT MIN SKRZYŃSKIEGO NIE WYPADŁ NAJLEPIEJ.

Kraków, 9 września.

(w. ś.) W sobotę zakończyła się generalna dyskusja w sprawie pacyfikacji świata na genewskim zgrupowaniu. Zakończyła się przyjęciem kompromisowej rezolucji, zredagowanej wspólnie przez Herriota i Mac Donalda. Rezolucja ta miała brzmienie:

Zgromadzenie przyjmując do wiadomości oświadczenia reprezentowanych na Zgrupowaniu Rządów, widzi w tych oświadczeniach zadowoleniem podstawę do porozumienia w kierunku ustalenia definitywnego pokoju, a w związku z tem postanawia:

Istniejące między niektórymi punktami widzenia różnice doprowadzić do uzgodnienia tak, aby po dokonaniu tego uzgodnienia mógł zwołać w najbliższym terminie za pośrednictwem Ligi Narodów międzynarodową konferencję w sprawie rozbrojenia.

Komisja I i III zostają powołane do zbalansowania dokumentów dotyczących bezpieczeństwa i redukcji zbrojeń, w szczególności uwag poszczególnych rządów w sprawie projektu traktatu wzajemnej pomocy, opracowanego na podstawie rezolucji trzeciego zgrupowania Ligi oraz innych planów przygotowanych i złożonych w sekretariacie od czasu opublikowania projektu.

Poza tem komisje te mają zająć się zbadaniem zawartych w statucie Ligi zobowiązań dotyczących gwarancji bezpieczeństwa, których potrzeba mogłaby się wyłonić w związku z odwołaniem się do arbitrażu albo też z redukcją zbrojeń.

Pierwszej komisji powierza się zbadanie, dla ewentualnego wprowadzenia pewnych poprawek do artykułów statutu dotyczących zlikwidowania zatargów oraz rozpatrzenie w jakiej mierze treść artykułu 36 paragraf 2. statutu Trybunału międzynarodowego mogłaby być uzupełniona celem ułatwienia przyjęcia tych klauzul, a to mając na względzie wzmocnienie solidarności i bezpieczeństwa narodów przez rozwiązywanie w drodze pokojowej wszelkich mogących się wyłonić między państwami zatargów.

Rezolucja ta jest wynikiem kompromisu, ale dokładne przestudjowanie jej treści wskazuje, że teza francuska wzięta górę. A więc zgodnie z opinią Herriota międzynarodowa konferencja w sprawie rozbrojenia ma być zwołana z inicjatywy Ligi Narodów, ostatnia też ma się zająć jej przygotowaniem w sensie uzgodnienia „różnic” między oświadczeniami poszczególnych rządów. Dalej Komisjom Ligi polecono zbadanie łączne kwestji bezpiecz. i redukcji zbrojeń w związku z traktatem wzajemnej pomocy opracowanym przez Ligę. W tem postanowieniu dopatrzeć się można podwójnego zwycięstwa tezy francuskiej. A mianowicie raz w tem, że traktuje się tu kwestję bezpieczeństwa i redukcji zbrojeń, a następnie w tem, że ma być jeszcze rozpatrywany traktat pomocy wzajemnej, który został przez rząd angielski odrzucony. W dalszej części rezolucji jest triumfem stanowiska francuskiego potraktowanie łączne gwarancji bezpieczeństwa, arbitrażu i redukcji zbrojeń, tych trzech filarów trwałego pokoju — jak się wyraził Herriot.

Co złożyło się na to, że teza francuska zwyciężyła? Oto stanowisko zajęte przez Mac Donalda doznało porażki w dalszej dyskusji. Oprócz mowy Herriota, która była wprost świetna, przeciw tezie angielskiej lekceważącej bezpieczeństwo państw europejskich wypowiedzieli się: Skrzyński, Benesz, Theunis (Belgia) Salandra (Włochy) i Politis (Grecja).

Jak opisuje korespondent „Gazety Warszawskiej” p. Smogorzewski — „teza angielska została formalnie zdruzgotana. Nie pomógł jej holenderski minister spraw zagranicznych (Karnbeek). Odpowiedział mu delegat grecki Politis, wielki prawnik, którego mowa była wypadkiem dnia. Politis poddał surowej krytyce tezę angielską, wygłoszoną w mowie Mac Donalda. Idea arbitrażu — mówił on — to tylko fundament

pod gmachami pokoju, trzeba też murów granitowych bezpieczeństwa.

Tak więc częściowo doktrynerskie częściowo wypracowane stanowisko Anglii doznało porażki. Jest to niewątpliwie plus zeszlotygodniowych narad Ligi.

Z kolei wypada zapytać, co dała dyskusja Ligi Narodów dla utrwalenia pokoju. Pod tym względem bilans jest niewielki, jeśli nie nawet żaden. Ale dyskusja genewska miała swoje dobre strony, chociaż uboczne. Ujawniła ona, że świat dzieli się na trzy grupy państw, które można określić jako: 1) grupę państw zagrożonych, 2) grupę państw groźących, szukających odwetu, 3) grupę państw bezpiecznych.

Pierwsza grupa, jako zagrożona domaga się gwarancji bezpieczeństwa. Do grupy tej należą Francja, Polska, Mała Ententa, Włochy, Państwa Bałtyckie, Grecja. Do grupy państw bezpiecznych zaliczyć należy Anglię, Państwa Skandynawskie oraz Holandję. Te to państwa oklaskiwały gorąco mowę Mac Donalda, zalecającą arbitraż i rozbrojenie, a odrzucającą gwarancję bezpieczeństwa. Trzecią grupę państw uapastnicznych reprezentują — jak łatwo się domyśleć Niemcy i Rosja. One pragną rewansu. One pragną zburzenia obecnego statutu terytorjalnego Europy. Z natury rzeczy państwa grupy pierwszej chcą ten statut utrzymać. Państwa zaś grupy trzeciej na-

Zwycięstwo tezy francuskiej nad angielską.

Genewa. (AW.) Ostatnia uchwała w sprawie arbitrażu, bezpieczeństwa i rozbrojenia jest zwycięstwem tezy francuskiej nad angielską.

Okazało się, że w atmosferze genewskiej, gdzie obrady toczą się na oczach całego świata, łatwiej było dojść do porozumienia niż w rozmowach poufnych nie kontrolowanych opinją publiczną.

Pierwotna teza Mac Donalda spotkała się z tak je-

klaniają je do rozbrojenia, aby statut Europy nie został utrwalony. A więc wynika stąd, że w interesie ich leży być stałym arbitrem niespokojnej Europy.

Tak się przedstawia polityka międzynarodowa państw europejskich na tle dyskusji w Lidze Narodów. W każdym zatem razie dyskusji genewskiej zawdzięczamy, że dzięki niej odśloniły się istotne sprężyny i motywy polityki poszczególnych państw.

Robiąc powyższy przegląd narad w Genewie, należy też nie pominąć roli w nich naszego delegata min. Skrzyńskiego. Niestety omówienie tej roli nie wypadnie dla niego pochiebnie, mimo, że warunki, w których działała nasza delegacja w Genewie były w obecnym roku wyjątkowo sprzyjające. Polska bowiem po raz pierwszy nie występowała w Genewie jako klient Ligi, fakt więc ten dawał jej dużą swobodę ruchów.

Ale tej swobody należało właściwie użyć. Min. Skrzyński wygłosił swą mowę na Zgrupowaniu Ligi, bezpośrednio po mowie Mac Donalda. Był to szczęśliwy moment. I moment ten rzeczywiście uratował min. Skrzyńskiego. Mowy jego, nudnawej nie słuchano by inaczej, gdyby nie to, że została wygłoszona bezpośrednio po Mac Donaldzie.

Ale min. Skrzyński zawiódł słuchaczy. Mowa jego była sucha. Argumentów Mac Donalda min. Skrzyński nie dotknął, a najważniejsze nie zaprotestował przeciw słowom Mac Donalda w sprawie Górnego Śląska. Spotkało się to ze zdziwieniem zwłaszcza ze strony delegacji francuskiej.

Niektóre pisma zbliżone do min. Skrzyńskiego bronią go bardzo finezyjnie. Między innymi wysuwają ten argument, że polemika na Lidze Narodów robi też wrażenie. Otóż niema nic bardziej oddalonego od prawdy. Właśnie przykład delegata greckiego. Politis dowodził czegoś wprost przeciwnego. Politis powal Zgrupowanie swą silną argumentacją i polemiką.

Ale może min. Skrzyńskim kierowały inne względy. Może nie chciał się narazić Anglii, bo tam po jego niefortunnej książce wiele się po nim spodziewa. A mianowicie spodziewają się tam, że załatwi on sprawę... korytarza gdańskiego.

dnomyślną krytyką prasy, że Mac Donald musiał ustąpić.

Zawarty kompromis przewiduje poprawdę tylko zwołanie nowej międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej, nie mniej jednak rezolucja ta uważana jest powszechnie za duży krok naprzód w drodze znalezienia definitywnego kompromisu.

Komisja rozbrojeniowa rozpoczęła obrady

Zgodnie z życzeniami Francji obrady toczyć się będą nad traktatem wzajemnej pomocy i traktatami grupowymi (lokalnem). — Delegat Włoch przeciw układom grupowym, ale za gwarancjami bezpieczeństwa.

Genewa. (PAT.) 9 bm. Delegat francuski do trzeciej komisji Paweł Boncourt przyjął z zadowoleniem do wiadomości pierwszą zgodną uchwałę komisji dotyczącą przeprowadzenia dyskusji nad projektem o wzajemnej pomocy oraz układami grupowymi, która to uchwała dowodzi, że Komisja nie chciała rozdzielić tych dwóch kwestji.

Genewa. (PAT.) 8 bm. Dzisiaj popołudniem odbyło się pierwsze posiedzenie komisji rozbrojeniowej. Komisja obraduje pod przewodnictwem rumuńskiego ministra spraw zagranicznych Ducy.

W toku dyskusji delegat włoski Scharzer wypowiedział dłuższe przemówienie określając stanowisko Włoch i przypominając zastrzeżenia, jakie Włochy uczyniły w roku ubiegłym przeciwko traktatowi wzajemnej pomocy. Scharzer przytoczył cały szereg zarzutów przeciwko zasadzie aljansów grupowych, aljansy te, zdaniem Scharzera, z natury rzeczy nie należą do kompetencji Ligi i państwa, któreby je podpisały, ale będą się zwracać do Ligi z pytaniami, kiedy mają być one wykonane, ponieważ strony kontraktujące mogą to samo najlepiej osądzić. Kontrola nad aljansami grupowymi, zdaniem delegata włoskiego, nakłada na Ligę zadanie ponad jej siły, natomiast chętnie wezmą udział w konferencji mającej na celu rozbrojenie. Oprócz tego delegat włoski oświadczył się za arbitrażem i wyraził opinię, że należałoby rozwiązać zagadnienie arbitrażu obowiązkowego dla wszystkich, oraz obmyśleć system gwarancji, w którym arbitraż znalazłby praktyczne oparcie.

Genewa. (PAT.) 9 bm. Komisja dla spraw rozbrojenia postanowiła jednomyślnie przeprowadzić ogólną dyskusję nad projektem w sprawie wzajemnej pomo-

cy, oraz układów grupowych. Delegat Włoch Scharzer w wygłoszonym na Komisji przemówieniu zaznaczył między innymi, że odnosi się przychylnie do sprawy rozszerzenia zakresu działania arbitrażu. Woli jednakże osiągnąć ten cel drogą wprowadzenia poprawek w ramach Ligi Narodów. Zdaniem delegata włoskiego projekt amerykański jest niezgodny z typem umysłowości europejskiej.

Mowca uważa, że istnieje cały szereg konfliktów o charakterze moralnym i politycznym, który nie podlega kompetencji prawnej.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

RZĄD W SPRAWIE ZMNIEJSZENIA WYWOZU JAJ.

W związku z istotnie małą produkcją jaj, zaledwie wystarczającą na zapotrzebowanie rynku wewnętrznego, pozostała część kontyngentu wywozowego jaj w ilości 705 wagonów, (a nie 990, jak podawano), ma ulec poważniejszej redukcji. Jak się dowiadujemy, w Ministerstwie Przemysłu i Handlu opracowywany jest wniosek na Komitet Ekonomiczny, zmierzający do ograniczenia wywozu jaj. Ostateczną decyzję powzięmie w tej sprawie Komitet Ekonomiczny, który, jak wiadomo, rozpatruje sprawy wywozowe. Charakterystycznym jest to, że wstrzymancia lub ograniczenia wywozu jaj domagają się nawet sami eksporterzy, uważając eksport jaj w obecnym okresie i przy tak niepomyślnych koniunkturach za szkodliwy dla ogółu konsumentów.

P.T. Prenumeratorów prosimy o natychmiastowe wyrównanie zaległości za miesiąc wrzesień w przeciwnym razie będziemy zmuszeni wstrzymać wysyłkę dziennika.

Wojskowy korpus Straży granicznej.

Potrzeba utworzenia wojskowego Korpusu Straży granicznej. — Należy bezzwłocznie przystąpić do organizacja jednolitego w całym Państwie Korpusu straży bezpieczeństwa publ. — Powody, dla których P. P. należy zmilitaryzować. — Potrzeba utworzenia policji komunalnej.

W numerze 193 i 194 naszego pisma z br. podnieśliśmy w ogólnych zarysach wady służby bezpieczeństwa w naszym Państwie i organizacyjne niedomagania Policji Państwowej. Zwróciliśmy przytem uwagę na konieczność zmilitaryzowania Pol. Państw., bo byliśmy zdania, że obecna organizacja P. P., oparta tylko na wzorze wojskowym, nie jest dostateczną i wystarczającą dla postawienia służby bezpieczeństwa na odpowiedniej stopie. Na kresach, gdzie administracja państwa bardzo kuleje wady organizacji P. P. daly się najprędzej i najdośćliwiej odczuć. I tam też okazała się najrychlej potrzeba zastąpienia P. P. innym organem, organem wojskowym.

Zastąpienie batalionów celnych, rozlokowanych na naszej granicy wsch., Pol. Państw. nie było w zasadzie złym pomysłem, jednakże pomysłem przedwczesnym. Przeliczono się przedewszystkiem z zamiarami sowiektów, co do naszych kresów, przeliczono się również z rekrutacją i organizacją Pol. Państw. na kresach: przeliczono się wogóle ze zdolnością Pol. Państw. do odparcia ataków wojskowo zorganizowanych band dywersyjnych.

Do służby w Pol. P. na kresach zgłosiło się dużo ludzi, którzy w kraju nie mogli znaleźć zajęcia, którzy z zajęć swych byli niezadowoleni i wreszcie, którzy tam na kresach chcieli szukać szczęścia. Jak to szczęście oni sobie wyobrażali, nie trudno się domyśleć! Szły więc na kresy całe falangi ludzi, którzy do służby, do której się zgłaszali, zupełnie się nie nadawali. Wielu z nich po przybyciu na miejsce i po zorientowaniu się w sytuacji wracało z powrotem do kraju, narażając tylko Skarb Państwa na znaczne straty. Reszta jednak została. Tą resztę trzeba było ująć w żelazne karby dyscypliny, lecz środków ku temu P. P. nie posiada; trzeba było tę resztę wyszkolić i przypodobić na wszelkie ewentualności, ale i pod tym względem władze policyjne z zadania wywiązać się należycie nie mogły z przyczyn zresztą w wielu wypadkach od nich niezależnych. **Rezultat tego stanu rzeczy musiał być takim, że liczba poległych policjantów w walce z bandami dywersyjnymi osiągnęła znaczną wysokość, a bandy grasowały prawie bezkarnie!**

Głosy za zmilitaryzowaniem P. P. na kresach poczęły się odzywać wkrótce po objęciu tam przez nią ochrony granicy. Zauważono więc dość wcześnie, jak ma być zorganizowana instytucja, której powierzono służbę bezpieczeństwa na kresach. Jednakże władzom naszym trzeba do działania zawsze jakiejś silniejszej podniety, jakiegoś bolącego bodźca. Tym bodźcem były dopiero wypadki w Stołpcach i one dopiero spowodowały, że rząd zdecydował się na zastąpienie policji kresowej wojskową strażą graniczną.

Utworzenie korpusu wojsk Straży granicznej uważamy za malum necessarium; malum: bo do najmniejszych straży przybywa nam jeszcze jedna, bo trzeba ją ustosunkować do różnych władz i podobnych instytucji, bo w przedkości tworzenia jej znówu niejedna niewłaściwość w organizacji jej się znajdzie, bo część wojska odciąganie się od właściwego jego zadania, bo stwarza się przez to dla wrogów naszych pozorne powody do ataków na nasze Państwo, administrację itp., bo wreszcie tworzenie nowych straży coś przede zawsze kosztuje; **necessarium:** bo innego wyjścia dla rządu nie było i tylko taka instytucja zdoła naprawdę zabezpieczyć naszą wschodnią granicę przed atakami band dywersyjnych i uspokoić także domorosłych bandytów.

Zaistnieje więc na naszej wschodniej granicy pogranicze wojskowe. Naczelnie stanowiska władz cywilnych obsadzono generałami dla uproszczenia stosunku władz administracyjnych do wojskowych. Z góry zatem należy przypuszczać, że te nowe zarządzenia władz naczelnych nie będą długotrwałe. Generałowie, nieprzygotowani zupełnie do służby administracyjnej, nie będą się mogli długo ostać na stanowiskach wojewodów. W czasie wielkiej wojny mieliśmy dość dużo przykładów, jak fatalne skutki pociąga za sobą oddawanie administracji pewnych części kraju w ręce niepowołano. Administracja wojskowa w etapach przerażała się bardzo często w rządy soldateski. **Nie należy zresztą stwarzać na przy-**

szłość precedensu, że pierwszy z brzegu generał może być wojewodą, ale raczej należy dążyć do tego, by władze administracyjne mogły rozporządzać odpowiednim organem wykonawczym, zdolnym także do takich akcji, do jakich obecnie utworzono wojskową straż graniczną.

Okazało się, że takim organem nie może być Pol. Państw. z jej dotychczasową organizacją. Trzeba więc tą policję zreorganizować, trzeba wyszkolić odpowiedni materiał z ludzi nadających się w zupełności do tej służby i trzeba to uczynić przez ten czas, przez który wojskowa straż graniczna spełni swe najważniejsze zadanie, by można było potem wysłać na kresy korpus militarnie i administracyjnie dobrze już wyszkolonej Policji, jednakże policji zmilitaryzowanej pod komendą również odpowiednio wyszkolonych oficerów policyjnych, mających za sobą służbę oficerską w armji. Nie ulega bowiem kwestji, że doradnie utworzona straż graniczna w dłuższym okresie czasu okazałaby się instytucją, która by się stała ciężarem i dla rządu i dla ludności kresowej.

Zarazem trzeba, by pomyśleć o takim organie, któryby w ważnych wypadkach akcję zmilitaryzowanej policji mógł ująć w swe ręce i dysponować nią bez ingerencji miejscowych władz administracyjnych, zwłaszcza, gdyby chodziło o akcję natury wojskowej. A organem takim mógłby być główny komendant

i okręgowi komendanci, wyznający się oczywiście w zupełności w takich akcjach natury wojskowej. Trzeboby takiemu głównemu komendantowi dać szersze pełnomocnictwa i uzależnić go wprost od Ministra Spraw Wewn., a nie od całego szeregu różnych niższych dygnitarzy ministerstwa. Jeśli dziś trudno tworzyć jakieś nowe ministerstwo obrony krajowej, to jednak możnaby pewną częścią jego kompetencji obdarzyć właśnie takiego komendanta. Znamy już zbyt dobrze wypadki, w których ingerencja wojewodów w szczegóły akcji policyjnej i wojskowej okazała się wprost zgubną i dla spraw, w których ingerowali i dla nich samych. **Polityk nie będzie nigdy dobrym żołnierzem i na odwrót z dobrego żołnierza nie można zrobić polityka. Tam, gdzie policjant ma wystąpić jako żołnierz, powinien nim kierować żołnierz a nie polityk!**

Musimy jednak wyjaśnić, dlaczego jesteśmy zwolennikami zmilitaryzowania policji. Otóż przez militaryzację P. P. 1) ujęłoby się korpus ten w silną dyscyplinę wojskową przez przyjęcie wojskowych przepisów dyscyplinarnych i przez poddanie policji pod sądowictwo wojskowe; 2) wyszkolenie P. P. stanęłoby na wyższym poziomie; 3) zwiększyłoby się autorytet policji; 4) odobrąłoby się Policji prawa czynnego wybom do ciał ustawodawczych; 5) złączyłoby się z nią żandarmerję wojsk., by istniał jeden tylko organ policyjny tak w stosunku do osób cywilnych, jak i wojskowych i wreszcie 6) armja zyskałaby na tem wiele, jeśli przy obecnych dążnościach do ogólnego rozbrojenia nie będziemy zapominali o tem, że nie zaszkodzi pamiętać o gotowości naszej armji do wojny, o jej mobilizacji i t. p.

(Dok. nast.).

Dziwne wykonanie konwencji wiedeńskiej.

Pod powyższym tytułem czytamy w Kurjerze Poznańskim:

P. A. T. donosi:

W związku z arbitrażem prof. Kaackenbecka, Rada Ministrów uchwaliła stworzenie procedury, zastosowanej do specjalnego charakteru likwidacji, a mianowicie zostaną przejściowo ustanowione przy Urzędach wojewódzkich Poznańskim i Pomorskim ciała doradcze celem umożliwienia czynnikom zainteresowanym swobodnego wyrażenia opinji, przed zapadnięciem ostatecznych decyzji.

Interesy mniejszości niemieckiej zachowane będą w ten sposób, że w skład ciała doradczego wejdą i członkowie zaproponowani przez organizacje rolniczo-niemieckie. W razie wydania orzeczenia, niezgodnego z opinią ciała doradczego, wojewoda wstrzyma wykonanie tegoż aż do jego uprawomocnienia w normalnym toku instancji. Tem samem więc akcja likwidacyjna ulega w konkretnym wypadku wstrzymaniu aż do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy obywatelstwa przez prawomocny wyrok najwyższej instancji.

Procedura ta, nie uszczupiając praw Rzeczypospolitej, wynikających z Traktatu wersalskiego w zakresie likwidacji, daje wszelkie gwarancje skrupulatnego wykonywania przepisów Wiedeńskiej Konwencji arbitrażowej, do której zostały przyjęte tezy prof. Kaackenbecka. Równocześnie zaś mniejszość niemiecka uzyska pozytywną możliwość współdziałania z kompetentnymi władzami polskimi przy wykonywaniu odnośnych ustaw krajowych i rozwiązywaniu zagadnień, które Rząd Polski pragnie załatwić, nie naruszając swoich zobowiązań i zarazem praw zainteresowanych obywateli swoich.

Dalej Kurjer Poznański pisze:

Tyle dość mętny komunikat PAT-icznej. Według niego Rada Ministrów zaaimała stworzyć **organ nowy w którego skład mają wejść Niemcy i który miałby prawo orzekać, czy decyzje w sprawie likwidacji są słuszne czy nie**, przyczem orzeczenie to będzie miało skutek wstrzymania akcji likwidacyjnej aż do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy obywatelstwa przez odnośne instancje.

Krok ten wprowadza zupełną inowację, mianowicie **udziela organizacjom niemieckim prawa kontroli i sądenia decyzji likwidacyjnych.** Jest rzeczą jasną, że Niemcy będą usiłowali wstrzymać każdy wypadek wobec czego „instancje“ będą zawałone sprawami, a tok likwidacyj ulegnie ogromnej zwłoce. Konsekwencje tego w praktyce są łatwe do przewidzenia.

Jak widzimy, rząd wykonanie konwencji wiedeńskiej rozpoczyna — od utrudnienia go w myśl życzeń niemieckich. Do sprawy tej obiecuje Kurjer Poznański powrócić w szeregu artykułach, poświęconych sprawie niemieckiej.

Udział delegacji polskiej w pracach Ligi Narodów.

Genewa. (PAT). Delegaci polscy biorą udział w następujących komisjach Zgromadzenia Ligi Narodów:

W komisji pierwszej (sprawy prawne i konstytucyjne) dyrektor departamentu Leon **Bobiński**, wybrany jednocześnie do komisji mającej za zadanie zbadanie sprawozdania generalnego sekretarjatu w przedmiocie wzajemnych układów międzynarodowych, dotyczącej prawnej ochrony ubogich.

W komisji II (organizacja techniczna) komisarz generalny Henryk **Strassburger** i jego zastępca dr **Oskar Halecki**.

W komisji III (redukcja zbrojeń i sprawy pokrownie) minister Aleksander **Skrzyński**.

W komisji IV (sprawy budżetowe i finansowe) poseł Jan **Modrzejewski**.

W komisji V (sprawy społeczne i filantropijno-humanitarne) delegat rządu do międzynarodowego biura pracy inżynier Franciszek **Sokal**, który wybrany został na sprawozdawcę prac komisji doradczej, dotyczącej ochrony pracy kobiet i dzieci.

W komisji VI (sprawy polityczne) poseł August **Zaleski** i p. **Juljusz Łukasiewicz**.

Wycieczka dziennikarzy polskich w Rumunji

Bukareszt. (PAT.) 9 bm. Przybyła tutaj wczoraj wycieczka dziennikarzy polskich. Na powitanie przybyli na dworzec przedstawiciele prasy rumuńskiej oraz reprezentanci ministerstwa spraw zagranicznych wewnętrznych oraz miasta. Na przemówienie powitalne jednego z radców miejskich odpowiedział prezes Syndykatu dziennikarzy warszawskich p. **Dembiński**. O 10 godz. odbyła się w ministerstwie spraw zagranicznych herbata, poczem dziennikarze zwiedzili pałac królewski, w Cotroceni o godz. 13 na cześć gości wydało poselstwo polskie śniadanie. Wieczorem dziennikarze polscy byli obecni na przedstawieniu w teatrze narodowym. Dzisiaj popołudniu odbędą dziennikarze konferencję, poczem nastąpi przyjęcie na ich cześć. Wieczorem zaś uładzą się przez Comstanę do Konstantynopola.

Zjazd katolicki w Katowicach

W drugim dniu Zjazdu odbyła się wspaniała procesja, w której wzięło udział dziesiątk tysięcy uczestników.

Katowice. (PAT). W sobotę 6 września rozpoczął się w Katowicach trzeci Zjazd katolicki górnośląski. W niedzielę w drugim dniu zjazdu o godzinie 9.30 przedpołudniem z kościoła Marjańskiego wyruszyła teoforyczna procesja, która podążyła do kościoła św. Piotra i Pawła. W procesji wzięło udział dziesiątki tysięcy wiernych, ogół organizacji zawodowych i religijnych, kulturalnych i oświatowych, wielkie zastępy hancezy, sokolów itd. W procesji reprezentowane były wszystkie stany i zawody. W środku procesji szło duchowieństwo, poprzedzone przez biskupa Zdzitowieckiego i administratora Apostolskiego Hlonda, następnie ks. biskup Nowak pod baldachimem niósł monstrancję z Przenajświętszym Sakramentem, a za nim postępował prymas kardynał Dalbor, zastępca nuncjusza papieskiego Monsignore Chiario, wojewoda Bielski, gen. Horoszkiewicz, marszałek Wołny, konsul francuski Mongenro, oraz przedstawiciele władz.

Procesja trwała trzy godziny. Ulice, które przeszła procesja, były przystrojone chorągwiemi o barwach narodowych i papieskich, świętymi obrazami, dywanami, a w wielu oknach płonęły świece przed wizerunkami świętych postaci. Na obszernym placu przed kościołem św. Piotra i Pawła ustawione były dwa ołtarze, przed którymi odprawiono nabożeństwa i wygłoszono kazania, osobno dla ludności polskiej, a osobno dla niemieckiej.

W kościele św. Piotra i Pawła odświętnie przystrojonymi girlandami z zieleni, przed rzeźbionym i artystycznie udekorowanym głównym ołtarzem, ks. metropolita, arcybiskup Roppem, odprawił sumę pontyfikalną w asystencji duchowieństwa. Na specjalnym tronie papieskim po lewej stronie ołtarza zajął miejsce ks. prymas kardynał Dalbor. Naprzeciwko ołtarza między innymi zajęli miejsce biskupi z przedstawicielami nuncjusza papieskiego oraz dostojnicy świeccy i wojskowi. Kazanie wygłosił ks. profesor dr Kubina.

Popołudniu o godz. 3.30 w sali teatru miejskiego odbyło się drugie plenarne posiedzenie zjazdu, na które złożyły się referaty następujące: Advokata Janowskiego z Ostrowa na temat: „Prawo małżeńskie w przyszłym kodeksie polskim“, dra Wróblewskiego „Szkoła i religja“ oraz wikarza ks. Bromowicza „O budowie katedry w Katowicach“. Na zebraniu tem uchwalono wystanie telegramu do papieża oraz Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

W czasie posiedzenia zjawiała się na sali delegacja sekcji niemieckiej zjazdu, równocześnie obradująca w sali powstańców pod przewodnictwem prezesa niemieckiego klubu w sejmie śląskim, p. Reizensteina. Po powitaniu delegacji niemieckiej przez przewodniczącego zjazdu do zebranych ponownie przemówił ks. administrator Hlond, wyrażając radość z powodu wspaniałego przebiegu zjazdu.

Równocześnie pod gołem niebem odbywał się wielki wiec katolicki wśród niezwykle rzewnego i serdecznego nastroju. Do zebranych przemawiał ks. proboszcz Kapica, następnie adm. ks. Hlond, a pod koniec wiecu nadjechał prymas kardynał Dalbor z przedstawicielem nuncjusza papieskiego oraz metropolitą ks. biskupem Roppem. Ksiądz prymas udzielił zebranym tłumom błogosławieństwa, poczem ks. biskup Hlond w przemówieniu swoim podkreślił, iż Ojciec święty Pius XI swego czasu, jako nuncjusz przebywał na Śląsku i był w tutajszych hutach i kopalniach. Ksiądz Hlond na zakończenie wznosił okrzyk: „Jego Świątobliwość Nasz polski Papież Pius XI niech żyje“. Wiec zakończył się odśpiewaniem „Serdeczna Matko“ i „Boże coś Polskę“.

Wczoraj wieczorem przybył na zjazd ze Lwowa ks. arcybiskup Józef Teodorowicz, witany uroczysto na dworcu kolejowym.

W trzecim dniu zjazdu katolickiego toczyły się przedpołudniem obrady w sekcjach, zaś o godzinie 3 popołudniu tłum uczestników pośpieszył na zebranie plenarne zjazdu do teatru polskiego.

Plenarne posiedzenie rozpoczęło się odczytaniem szeregu telegramów i pism z życzeniami, poczem nastąpiły referaty.

Kolejno przewodniczący wszystkich sekcji przedłożyli szereg rezolucji, jednomyślnie przez zjazd uchwalonych. W rezolucjach zjazd domaga się między innymi najspieszniejszego zawarcia konkordatu ze Stolicą Apostolską i niezwłocznego stworzenia diecezji śląskiej, obejmującej także Śląsk cieszyński.

Następnie przewodniczący zjazdu dr Stark zreasumował przebieg i wyniki zjazdu.

Po zamknięciu zjazdu uczestnicy udali się do kościoła Najświętszej Panny Marji na uroczyste Te Deum.

SPRAWY SKARBOWO-PODATKOWE.

BILANS BANKU POLSKIEGO.

Bilans Banku Polskiego w dniu 31 sierpnia rb. znajduje się pod znakiem wielkiego zapotrzebowania gotówki, jakie zwykle z końcem miesiąca ujawnia się na rynku pieniężnym.

Zapotrzebowanie to odzwierciedla się w zwiększonym obciążeniu biletów bankowych o 52.4 milionów zł., które zużyły już to kasy państwowe, już to instytucje prywatne na wypłatę zarobków miesięcznych, podnosząc większe sumy z rachunków żyrowych.

W związku z tem rachunek żyrowy Skarbu Państwa zmniejszył się przeszło o 20 milionów zł., zaś rachunki żyrowe firm prywatnych o przeszło 27 milionów zł. Ogółem rachunki żyrowe i inne natychmiast płatne zobowiązania wykazują w stosunku do stanu dnia 20 sierpnia rb. zmniejszenie o 49.7 milionów zł.

W bilansie na dzień 31 sierpnia widzimy bardzo

znaczne zwiększenie portfela wekslowego — o 18,2 milionów zł. — co jest dowodem, że Bank Polski w dalszym ciągu udziela znacznych środków życia gospodarczemu.

Wskutek zapotrzebowania na rynku pieniężnym Bank Polski zmuszony był oddać większą ilość walut i dewiz tak, że zapasy jego w tym dziale zmniejszyły się o 11,6 milionów zł.

Złote — podobnie, jak i w poprzednich okresach — wykazują dalsze zwiększenie nagromadzonego zapasu o 74.000 zł.

Dług Skarbu Państwa wynosił w dniu 31 sierpnia 45,7 milionów zł., co znajduje swe pokrycie w zobowiązaniach, jakie Bank Polski ma względem Skarbu w walucie zagranicznej.

Obieg biletów bankowych zmniejszył się o 4.300 milionów i wynosi 18.182 miljardy marek pol.

USTAWA O MONOPOLU SPIRYTUSOWYM.

W Nrze 78 Dziennika Ustaw z dnia 4 września r. b. opublikowano ustawę o monopolu spirytusowym.

Część pierwsza tej ustawy, dotycząca zakupu i sprzedaży spirytusu, wyrobu i sprzedaży czystych wódek i obrotu z zagranicą wchodzi w życie od dnia 1 stycznia r. b., część druga, dotycząca gorzelni wysokości odpału spirytus, fabrykacji wódek gatunkowych, wyrobu spirytusu nie przeznaczonego do picia, sprzedaży detalicznej trunków oraz część trzecia, dotycząca nadzoru skarbowego, wchodzi w życie w ciągu 30 dni po ogłoszeniu.

Sposób wprowadzania Państwowego Monopolu Spirytusowego określi specjalne rozporządzenie Ministra Skarbu, który oznaczy województwa, w jakich kolejno wprowadzany będzie pełny Monopol Spirytusowy.

DOSTAWA MONET SREBRNYCH.

Stosownie do zawartej przez Ministerstwo Skarbu umowy angielskiej, zakłady mennicze, które biją srebrne monety 2-złotowe, dostarczać mają od października począwszy po 1 miljonie sztuk tygodniowo. Dostawa ma trwać 35 tygodni.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY GRAFICZNE.

Państwowe Zakłady Graficzne, jak wiadomo, przekształcają się na Spółkę Akcyjną, której akcjonariuszami będą: Skarb Państwa, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Monopol Tytoniowy i Państwowy Bank Rolny. Statut Spółki p. n. Krajowe Zakłady Graficzne został zgłoszony w tych dniach do Ministerstwa Skarbu i przesłany do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

HUMOR, IRONJA, SATYRA.

FATALNY OBJAW.

— Jakże tam z apetytem?
— Złe, panie doktorze. Nie smakują mi nawet te potrawy, których mi jeść nie wolno.

Pamiętajcie o „Czerwonym Krzyżu“ Zapisujcie się na członków Towarzystwa.

FRANCISZEK BUJAK.

Stolice Polski.

1) W ostatnim sierpniowym numerze „Przeglądu Wszechpolskiego“ spotykamy na łzywczaj ciekawy i ze względu na sam temat i ze względu na jego ujęcie artykuł prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Franciszka Bujaka. Artykuł ten dzięki potraktowaniu zagadnienia na szerokim tle historycznym, otwiera dalekie perspektywy i dlatego zasługuje w pełni, aby szerszy ogół z nim się zapoznał. Drukujemy go w całości.

Są kraje, które swych stolic nie zmieniają przez cały ciąg swych znanych dziejów, ale daleko więcej jest takich krajów, które stolice przenoszą.

Przyczyną niezmienności stolicy jest wyraźnie jednolite ukształtowanie geograficzne krajów i takie położenie w nich owych miast stołecznych, że stanowią one ich naturalny łącznik komunikacyjny, gospodarczy i kulturalny. Natomiast zmiana stolicy ma swą przyczyną w przekształcaniu się obszaru położenia między narodowego albo ustroju państwa, wskutek czego następowało przesunięcie jego punktu ciężkości; do nowego punktu ciężkości państwa musiało się przesunąć ognisko jego życia politycznego, czyli stolica.

Polska należy do państw, które parokrotnie przenosiły swą stolicę i to na znaczne odległości. Zadaniem naszym będzie przedstawić, w jakich szczegól-

nych warunkach to się odbywało.

Przedtem jednak należy sobie zdać sprawę z tego, co to jest stolica. W dzisiejszych czasach stolicą państwa jest siedziba jego władz centralnych i rezydencji najwyższego przedstawiciela państwa. Atoli w średnich wiekach nie było to najważniejszą cechą stolicy, bo władze centralne były wtedy bardzo słabo rozwinięte. Łącznikiem pomiędzy częściami państwa był monarcha, który jeździł wraz z dworem co pewien czas do poszczególnych prowincji, aby spełniać na miejscu funkcje najwyższej władzy administracyjnej i sądowniczej.

W średnich wiekach stolicą było miasto, które było uważane za metropolję i niejako za siedzibę duszy państwa. W czasach pogańskich było to ognisko głównego kultu religijnego, tudzież życia politycznego plemienia lub związku plemion. W czasach chrześcijańskich stolicą była ta miejscowość, w której dokonywały się najważniejsze akty państwowe, mianowicie nadanie władzy nowemu monarche przez czynności symboliczne, mające być stwierdzeniem jej prawowitości. Dla prawowitości tych aktów miało rozstrzygające znaczenie obok insygniów, ceremonjału i osób go dokonywujących — tradycyjne miejsce ich dokonania. Ponieważ posiadanie stolicy, insygniów władzy i skarba odgrywało wielką rolę polityczną, stolica była zawsze silną twierdzą.

I. GNIEZNO.

Najstarszą znaną stolicą Polski było Gniezno, które może nawet dawało nazwę całemu państwu, jak na

to wskazuje ów sławny, a tak cienny akt poddania się pod opiekę czy darowania Polski Stolicy Apostolskiej, zaczynający się od słów: Dagome iudex. Nazwa Gniezna, czy go wywodzić od kneza (księcia), co nowsza etymologia odrzuca, czy od gniazda, wskazuje już sama na wybitną jego rolę polityczną w czasach przedhistorycznych.

Gniezno było siedzibą kultu pogańskiego, bóstwa Nyi, zdaje się obejmującego całe plemię Polan. Na to jego znaczenie ogólnopaństwowe wskazuje okoliczność, że nie Poznań, gdzie powstało pierwsze biskupstwo polskie, ale Gniezno stało się metropolją kościoła polskiego, kiedy stosunki polityczne, nie tylko zewnętrzne (zgoda cesarza Ottona III), ale i wewnętrzne na to pozwoliły.

Położenie Gniezna na kilku wzgórzach, otoczonych pierścieniem jeziora, które się dopiero zapewne w czasach historycznych rozpadło na kilka jezior, w okolicy bardzo urodzajnej i od odległych czasów przedhistorycznych gęsto osiedlonej, łączyło wielką obronność z dużą siłą polityczną.

Gniezno leży niemal w środku odcinka dyluwialnej doliny Prawasły, otoczonego Wisłą, Notecią i Wartą. Pierwotnie panowało zapewne tylko nad tym ścisłym obszarem, zwracając się w swych dążnościach politycznych w kierunku biegu owych rzek, to jest ku północy i zachodowi. Widnokraj polityczny Gniezna był przedewszystkiem bałtycki i odrzański; dalej wybiegające stosunki ze Skandynawją i Saksą, mają stanowić jakby osłabienie Polki w X i XI wieku.
(C. d. n.)

Z KRAJU.

Nowy Sącz, 7 września.
STAŁA WYSTAWA OBRAZÓW. W najbliższych dniach otwartą zostanie w Nowym Sączu stała wystawa obrazów, obejmująca narazie prace tuł. malarzy, a to pp. Bol. Barbackiego, Brozkiwiecza, Reguly i innych. Z czasem wystawią będą swe prace również i malarze zamiejscowi.

Należy położyć wysoce obywatelski czyn, p. Paczowskiej, która w kamienicy swej w Rynku odpowiednio ubiła miejsce na pomieszczenie tej wystawy bezpłatnie ofiarowała. Inicjatorom urządzenia tej wystawy należy się również pełne uznanie!

WYNIK WYBORÓW KAHALNYCH. Przy ostatnich wyborach do kahału przesła w zupełności we wszystkich trzech kolach lista ortodoksyjna z p. Stattem na czele. Pomimo bardzo zaciekłej walki wyborczej, ani jeden sjonista nie wszedł do rady kahału. Następnym więc wyniki wyborów usunięto z pow. Rady szkolnej dotychczasowego delegata kahału Dra Köhbla, a wyznaczono ortodoksem Dra Steinmetza. Nareszcie! A kiedyż skończą się także rządy Dra Köhbla na stanowisku wiceburmistrza miasta?

Z ziemię Polski.

PARCELACJA POZIADŁOŚCI ZIEMSKICH. Państwowy Bank Rolny przystąpił do zorganizowania oddziału, którego za łaniem będzie przeprowadzenie parcelacji posesji ziemskich. Jak się dowiadujemy, zapoczątkowane zostały już pertraktacje z właścicielami dóbr Wojstawice w obszarze ogólnym około 15.000 mórg, celem wykupu tego majątku i przeznaczenie go na reformę rolną.

PODWYŻSZENIE STAWEK UBEZPIECZEŃ W ROLNICTWIE. Jak się dowiadujemy, minister skarbu podpisał w dniu wczorajszym 6 bm. rozporządzenie w sprawie przerachowania na złoto kwot pieniężnych w ubezpieczeniu od wypadku w rolnictwie, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej, na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zmianie ustroju pieniądza. Minister skarbu w porozumieniu z ministrem pracy i opieki społecznej zarządził przerachowanie kwot ubezpieczeniowych, przewidzianych w niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z r. 1911 w następujący sposób: kwota przewidziana w art. 223 i 225 na 5000 zł., w art. 223 p. 1. i 227 na 3000 zł. oraz kwotę przewidzianą w art. 937 na 1800 zł. Przerachowanie to zarządzone zostało z mocą obowiązującą wstecz od dnia 21 lipca 1924 r. Rozporządzenie to wejdzie w życie z chwilą ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE W SPRAWIE ZASILKÓW DLA BEZROBOTNYCH. Dnia 15 września o 14 godzinie się w Ministerstwie Pracy i Op. Społ. mieły konferencja delegatów o postępowaniu przy wypłacaniu zasiłków bezrobotnym. Na konferencji tej w obecności delegata Min. Skarbu, kontroli państwowej, Min. Spraw Wewn., Przemysłu i Handlu, Min. Spraw Wojskowych, Robot Publicznych i Kolei Żel., rozpatrzony zostanie ostatecznie projekt rozporządzenia w sprawie przyznawania zasiłków dla bezrobotnych, ustalonego na konsultacji prawnej w departamencie opieki społecznej. Projekt ten przewiduje między innymi, iż każdy bezrobotny winien zgłosić swe prawo do zasiłku w Państwowym Urzędzie pośrednictwa pracy osobiście w przeciągu jednego miesiąca po rozwiązaniu umowy z pracodawcą. Również zgłoszenie się po zasiłek jest jednoznaczne ze zgłoszeniem się bezrobotnego o pracę.

OPŁATY SZKOLNE NA ROK 1924-25 NA POLITECHNICIE LWOWSKIEJ zostały ustalone przez Ministerstwo W. R. i O. P. w wysokości około 120 zł. dla dawnych słuchaczy, a około 150 zł. dla nowowstępujących. Preklatywicielstwo Młodzieży Politechniki Lwowskiej, polecając powyższe do wiadomości, domaga się, żebymy wszelkie knoki, zmierzające do obniżenia opłat, a w szczególności do odroczenia niezamierzonym, a pokrycia przez Państwo za synów urzędników państwowych.

SPÓŁDZIAŁANIE KREDYTOWE — A ROZPORZĄDZENIE O LICHWIE PIENIĘŻNEJ. Mocą rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 września r. b. ogłoszonego w Nrze 78 Dziennika Ustaw termin składania wykazów dla Spółdzielni, trudniących się czynnościami bankowymi, zostaje odroczone do dnia 5 października r. b. W myśl tego rozporządzenia kontrola nad wykonaniem przepisów o lichwie pieniężnej przez Spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowymi, należące do związków rewizyjnych, może być na podstawie specjalnego zezwolenia Ministra powierzona związkom rewizyjnym, którym w takim razie pozostawia się prawo przedstawiania wykazów w oznaczonym czasie, właściwym związkom rewizyjnym.

Sytuacja w przemyśle poprawia się zwłaszcza w przemyśle chemicznym i włókienniczym.

Dostarczone Ministerstwu Skarbu przez Główny Urząd Statystyczny dane, dotyczące unuomnienia poszczególnych gałęzi przemysłu wskazują, iż w sierpniu w porównaniu z lipcem sytuacja w przemyśle uległa pewnej poprawie.

Znaczniejszą poprawę widać w przemyśle chemicznym, który w lipcu pracował przeciętnie po 5 (4.92) dni w tygodniu, w sierpniu zaś prawie w całości pra-

cował po 6 (5.65) dni w tygodniu.

Przemysł włókienniczy w lipcu pracował 3.31 dni w tygodniu; w sierpniu zaś 3.42 dni w tygodniu.

Przemysł metalowy, maszyny, techniczny i precyzyjny pracował w lipcu 5.37 dni w tygodniu, w sierpniu zaś 5.38 dni w tygodniu. Dane statystyczne zebrano drogą ankiety 4.000 zakładów przemysłowych zatrudniających około 400.000 robotników.

Bandycki napad na plebanię w Grodzisku dolnym.

W nocy z dnia 3 na 4 bm. dokonano napadu bandyckiego na tutejszą plebanję. Czterech uzbrojonych w rewolwery bandytów wtargnęło około północy do pokojów proboszcza Felksa Świerczyńskiego a obudziwszy starszuka przeszło 80-letniego zażądali pieniędzy, które im wydał, podobno pokazną sumę. Służąca, która spała w kuchni posłysawszy stukanie w ołległych pokojach wybiegła z kuchni, lecz została powalona na ziemię przez jednego z opryszków, który później wprowadził ją do pokoju księdza, gdzie trzymał seraz mały nia.

Bandyci zabrawszy bardzo cenną szczeroczną monetę, jaką się znajdowała w przechowaniu na plebanji oraz złoty zegarek, strzelbę i wielką ilość pieniędzy zażądali jeszcze jak zwykle romantycznych banylei, ażby im ks. prałat przyniósł dobrego winka z piwnicy, co cały drzący ks. starszuczek uczynił, przynosząc dwie flaszki wina, które wypili, żądając jeszcze pieczędki parafjalnej, którą otrzymali, lecz nie identyfikują.

Bandyci zabrawszy cenne rzeczy, nie naruszając odzieży i bielizny, oddali się w ciemnościach burzliwej nocy, nie zatrzymani przez nikogo. Trzeba natomiast, iż podczas zabierania cennej monstancji, jeden z opryszków wztrzywał się na proszące słowa ks. prałata, iż jeśli jesteście katolikami to nie powinniście zabierać rzeczy poświęcanej, i powinniście ją pozostawić. Co też chciał opryszek, trzymający monstancję uczynić, mówiąc, iż on jest katolikiem i nie będzie brał, ale drugi jego towarzysz wyrwał

am z ręki i za brał ją. Dotychczas policja, której posterunek znajduje się w sąsiedztwie, nie uchwyciła żadnego z bandytów, którzy

grupują się z okolicznych szumowin pod dowództwem głośnego na całą okolicę od 5 lat bandyty „Panicza“. Prawdopodobnie napad na plebanję on urządził, gdyż według fotografii, jaka była przedstawiona ks. prałatowi przez policję, miał to być on. I nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż on to był. Zaznaczyć jeszcze należy, iż głośny bandyta „Panicz“, o którym już nieraz pisały dzienniki przebywa dotąd w okolicznych lasach, pomimo nieudolnego trzepienia okolicznych posterunków buja on dalej, śmiejąc się ze stróżów bezpieczeństwa, którzy nie są w stanie go dosięgnąć. Dlatego zachwałstwa tych bandytów przechodzą granice uszanowania, napadów pod bokiem policji co może stwierdzić niedawny napad na „Kółko Rolnicze“, położone załedwie około 30 kroków od budynku policji państw., które także obrabowano.

Dlatego mienie tutejszych mieszkańców, nawet w bliskości posterunku jest niepewne, a co dopiero cała okolica, która jest zdana na łaskę bandytów?

Apelujemy więc do Rządu, ażby nareszcie podjął się uchwycić od 5 lat grasującą szajkę bandycką i zarządził kiedykolwiek obławę przy pomocy wojska ponieważ tutejsza policja bardziej dba o swoją gospodarkę, aniżeli o cudze mienie. Ale jeśli tak będzie dalej, to możemy się doszekać, iż rozruchany żywioł bandycki może posunąć się do tego, że obrabuje samą policję. Trzeba radzić, póki czas. A. M.

W SPRAWIE POŚREDNICTWA PRACY PRZEZ STOWARZYSZENIA. Według rozporządzenia Min. Spraw Wewn. przy legalizacji stowarzyszeń, przewidzianych w statucie swoim prowadzenie pośrednictwa pracy, brana będzie pod uwagę w każdym wypadku opinia wojewódzkich wydziałów pracy i opieki społ. Zarządzenie to zgodne jest z ustawą z dnia 10 czerwca br. o społecznym pośrednictwie pracy.

UDZIELANIE POŻYCZEK DLA OSADNIKÓW. Specjalna komisja Państwowego Banku Rolnego z udziałem przedstawicieli Min. Reform Rolnych przystąpiła obecnie do rozpatrywania nowej serii podań żołnierzy wojskowych o przyznawanie im pożyczek inwestycyjnych. Jak się dowiadujemy, udzielane są w tych celach pożyczki przeciętnie w wysokości około 1000 zł. Należy zaznaczyć, że uwzględniane są tylko polania osadników, którzy osobiście prowadzą gospodarstwo rolne na przyznanych im udziałach.

ZNIŻKI KOLEJOWE DLA BEZROBOTNYCH. Bezrobotni oraz robotnicy emigranci, według udzielonych wiadomości przez Główny zarząd Związku instytucji użyteczności publicznej w Polsce, uzyskali prawo korzystania na kolejach ze zniżki taryfy przejazdowej w wysokości 50 procent normalnej ceny biletu. Oczywiście tylko przy przejazdach w poszukiwaniu pracy. Zniżkę taką otrzymują robotnicy od władz kolejowych, o ile przedłożą zaświadczenia z Urzędu Pośrednictwa Pracy o istotnym charakterze bezrobotnego.

PORT W GDYNI PODCZAS STRAJKU GDAŃSKIEGO. Przewlekający się strajk w Gdańsku, jak się dowiadujemy, nie ma widoku szybkiego zlikwidowania. Właściciele przedsiębiorstw portowych nie idą na żadne ustępstwo wobec żądań robotniczych, a interwencja władz gdańskich jest żadna. Istotnie zaś port gdański wobec rozwoju innych portów sąsiednich Bałtyku nie może oprzeć się przed konkurencją. To też dotychczasowe zdzierstwo portowe nie może nadal mieć miejsca. Z tych tego względów przedsiębiorcy, nie chcąc zmniejszyć zysków, zdążają do zmniejszenia płac. Wskutek strajku w Gdańsku ożywił się natomiast ruch w Gdyni. Okrety ładowane są w naszym porcie i tak obecnie ładuje się na francuski statek 2.500 ton drzewa. Również w Gdyni wylądował po raz pierwszy niemiecki statek „Teodor“.

POSZUKIWANIE ADMINISTRATORA MAJĄTKÓW PAŃSTWOWYCH. Władze administracyjne rozesłały do władz powiatowych okólnik w sprawie poszukiwania niejakiego Gustawa Rudzkiego, b. dzierżawcy majątku państwowego Hwowe (pow. mińskomazowiecki). Ktokolwiekby wiedział o miejscu przebywania poszukiwanego, winien zgłosić o tem wiadomość do Biura Prezydjalnego Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy. Poszukiwany Gustaw Rudzki zamieszkiwał do 1 kwietnia w majątku Białawaka (pow. wileńki, gmina Rudomin). Również są wiadomości, iż miał przebywać ostatnio w Warszawie.

REWIZJE WŚRÓD KOMUNISTÓW WE WŁOCLAWKU. W związku z odbywającym się obecnie „tygodniem komunistycznym“ we wszystkich organizacjach komunistycznych w Polsce przeprowadzone zostały ub. nocy rewizje wśród znanych komunistów we Włocławku. Aresztowano niejakiego Witkowskiego, u którego znaleziono bibulę i literaturę propagandową, oraz inne obciążające go materiały. Rewizji dokonano w siedmiu lokalach. Aresztowanego oddano do dyspozycji władz sądowych. Dochodzenie w toku.

WYŚLEDZENIE ORGANIZACJI KOMUNISTYCZNEJ, FALSZUJĄCEJ DOKUMENTY NA KRESACH

Warszawa. (A.W.) Policja wpadła na ślady wielkiej organizacji komunistycznej fałszującej dokumenty na Kresach. Chodzi tu przeważnie o paszporty zagraniczne, wewnętrzne i inne dokumenty osobiste. Fabryka tych dokumentów znajdowała się w Mińsku, Smoleńsku i Charkowie, gdzie dostarczano wykradzionych pieczęci.

SPRZEDAŻ BRONI PALNEJ ZA ZEZWOLENIEM.

Wobec wynikłych wątpliwości co do prawa nabywania krótkiej broni palnej przez osoby wojskowe oraz funkcjonariuszy policji Min. Spraw Wewn. w porozumieniu z Min. Spraw Wojsk. wydało zarządzenie, że osoby wojskowe i funkcjonariusze policji nabywać mogą krótką broń palną (rewolwery i pistolety automatyczne) kal. 6.3 do 9 mm. jedynie na podstawie pisemnego zezwolenia, wydanego przez ich bezpośredniego przełożonego. Nabywanie amunicji i broni białej może być dokonywane za okazaniem legitymacji.

Katar leczyć można gazem trującym.

Podczas badań nad gazami trującymi i środkami, neutralizującymi ich działalność, przeprowadzanych przez wydział chemiczny amerykańskiego ministerjum wojny, okazało się, że chlor, ów gaz, wywołujący gwałtowny kaszel, hzwienie, niebezpieczną opuchlizną błon śluzowych krtani i wreszcie zupełne wyczerpanie, mogące zakończyć się śmiercią, jest w stanie rozcieńczonym znakomitym środkiem przeciwko początkom t. zw. zaziębienia, a więc drapaniu w gardle, bólowi gardła, katarowi i kaszlowi.

Wystanca jedno posiedzenie w pokoju, odpowiednio urządzonym, a w którym kilka osób może jednocześnie wdychać ów gaz rozcieńczony, aby pozbyć się powyższych dolegliwości.

Sposób leczenia kataru i początków zaziębienia gazem tym, tak się już rozpowszechnił w Ameryce, że nie tylko stosowany jest w klinikach i lecznicach, ale także w domach prywatnych zapomocą przenośnych

aparatów.

Według obliczeń lekarzy amerykańskich 75 procent chorych, leczonych tą metodą, ożydkuje natychmiast zdrowie, 20 procent doznaje ulgi znacznej, a tylko 5 procent, cierpiących przeważnie na zaburzenia chroniczne dróg oddechowych, nie doznaje ulgi.

Działanie nowego lekarstwa da się wytłómaczyć w ten sposób, że większość t. zw. zaziębień powstaje wskutek działania bakterji, wywołujących sta. zapalny błon śluzowych nosa, gardła i krtani, rozcieńczony zaś gaz chlorowy zabija owe bakterje, nie szkodząc organizmowi ludzkiemu. Oczywiście, gaz ten działa tylko na łatwo dostępne, wierzchnie warstwy błon śluzowych, nie jest więc skuteczny przeciwko głęboko osadzonemu w tkankach bakterjom chorobotwórczym, jak na przykład przy gruźlicy.

W każdym razie znaleziono środek szybki i skuteczny, przynajmniej przeciwko katarowi.

GIELDA.

Kraków 10 września.

Na giełdzie efektów po trzydniowej przerwie zaszło się dalsze osłabienie się kursów. Brak gotówki paraliżuje wszelkie ruchy zwykłe a konieczność podaży obniża kursa. Obroty w efektach małe. Również na pogiełdzie słabo.

Na giełdzie pieniężnej obroty skromne przy kursach niższych, zwłaszcza w Londynie, Paryżu i Szwajcarii. Trochę mocniejszy z początkiem zebrania Nowy Jork spadł następnie do 5.20.

DEWIZY W OBROTACH BANKOWYCH.

Waluty: Korony czeskie 14.40.

Dewizy: Londyn 23.15; Nowy Jork 5.20 i trzy czwarte do 5.20 i pół do 5.20 (czek); Paryż 27.35; Praga 15.54; Szwajcarya 98.20—98.00—97.85. Wiedeń 7.35 i pół (telegraf) 7.34 i pół.

Akcje. (Cyfry w złotych).	(W transakcji:
Bank Przemysłowy	0.55—0.57
Bank Hipoteczny	0.52
Bank Małopolski	0.45—0.46
Bank Związku Spółek Zarobkowych	7.75—8.10
Tohan	0.50—0.54
Tehate	3.00
Pharma (B. Jawornicki)	0.90
Polski Glob	0.26—0.30
Zegluga Polska	0.23
Zieleniwski	12.90—13.00
H. Cegielski Poznań	0.91—0.98
Trzebinia żelazo	0.90
Warsz. Parowozy	0.50
Górka	22.00—22.75
Siersza	6.25
Tepege	3.85—3.90
Polska Nafta	0.53
Trzebinia tłuszczu	9.25—10.25
Elektrownia Siersza	0.25
Porcelana Cmielów	0.75
Chodorów	7.00—7.30
Chybie	9.50—10.25
A. Piasecki	1.40—1.60

AKCJE NA POGIEŁDZIE.

Jaworzna drobne 25.00—23.50; grube 22.00—21.50; Gazy wschodnie 4.70—4.80; Len 0.75; Lokomotywy 0.75—0.70—0.72—0.70

GIELDA WARSZAWSKA.

Akcje: Bank Dyskontowy 7.75—6.90; Bank Handlowy 9.50—9.40; Bank dla Handlu i Przemysłu 1.95—2; Bank Zachodni 2.50; Polski Bank Przemysłowy 0.60—0.61; H. Cegielski w Poznaniu 0.96—0.98; Starachowice 4.08—4.16; Zieleniwski 13.50—13.25; Zawiercie 46—44.50; Żytrów 37—34; Nobel 2.60—2.65; Spirytus 2.50—2.80.

WARSZAWSKA GIELDA PIENIEŻNA.

Waluty: Dolary 5.18 i pół; Franki francuskie 27.10

TEATR „BAGATELA“.

Dom otwarty.

(Komedja w 3 aktach M. Bałuckiego).

Tradycja wymagała, aby nowy sezon teatralny utworzyć jedną ze sztuk naszego klasycznego repertuaru. Ale nasza komedja ma to nieszczęście, że z chwilą, kiedy się uznano jakąś sztukę za klasyczną, gra się ją tak poważnie, tak niekomedjowo, że publiczność odzęgnywa się od wszelkiej klasycznej komedji polskiej. Naturalnie nie jest to wina naszej komedji klasycznej, ale wyłącznie — wina reżyserji. Reżyserja zazwyczaj, chcąc zrobić święto w teatrze, zacieriera starannie wszelką grotteskowość i karykaturalność, unika wszelkiej trywjalności i tak doszczętnie pierze komedję z wszelkiego humoru, że sztuka po takim przygotowaniu wygląda chudo i jałowoko jak oskubana kura.

Powtarzającego się stale błędu reżyserji uniknął tym razem szczęśliwie p. Dobrzański, który po powrocie do Krakowa objął na nowo reżyserję komedji w „Bagateli“. „Dom otwarty“ Bałuckiego zagrało z dawno niewidzianym humorem, tak, że publiczność, choć niechętnie zebrana na premierze, bawiła się w sobotę jak za najlepszych czasów.

„Dom otwarty“ traci wprawdzie już dobrze myślką, ale teraz dopiero posiada jak prawdziwie stare wino, ów cudowny posmak, który czaruje zmysły.

Bo powiedzmy otwarcie, jaki urok poza karykaturą na swój czas, kiedy sztuka była aktualną, mogła posiadać scena przygotowania pikniku w drobnomieszczańskim domu krakowskim? A dziś patrzmy na nią podobnie jak na inne głupstwka — z prawdziwym wzruszeniem. I jest w tem wszystkim, co kiedyś dla współczesnych było jedynie karykaturą: przedmiotem kpiny, ukryta jakaś melancholja, z której się rozwija kwiat poezji.

Wydobyc ten sentyment przy pomocy gry i owionąć jego ciepłem całą sztukę, nie tracąc zupełnie jej strony grotteskowej — oto główne zadanie dobrze pojętej reżyserji. P. Dobrzański posiadał wszelkie warunki, aby temu zadaniu sprostać. Sam zresztą kreował rolę Flujankiewicza w „Domu otwartym“ i podał wzór i ton, do którego już łatwo było się dostroić. Dzięki temu przed oczyma naszymi przewinał się jak żywy drobnomieszczański światek krakowski z wszystkimi swojemu małostkami i śmiesznościami i z nieśmiertelną swą plotką. Nie zestrząły się tylko z tym światkiem ani dekoracja otoczenia, ani strój niektórych osób, choć jedno i drugie winny zabawić

ność potwierdziła opinię, głoszoną o niej przez pisma sportowe. Jest to zespół w całym tego słowa znaczeniu bez zarzutu: technicznie jak każdy z profesjonalistów i kombinacyjnie przewyższał o dwie klasy gospodarzy, coż kiedy pod bramką z dziwną nonszalancją markował pięknie wypracowane pozycje, nie umiając poprostu szybko strzelać. Dość powiedzieć, że na uzyskanie 7 bramek, 6 było conajmniej wyduszone z kilku kroków. Cracovia w pierwszym dniu bardzo słaba, w drugim zaprodukowała do pauzy piękną grę, uzyskując dwie bramki, przy nadaniu grze tempa i wnieśieniu zapachu i ambie. Coż kiedy po przerwie biało-czerwoni opadają zupełnie z sił, a głównie przestając na obronie. Sędziował p. Rosenfeld z Bielska bez zarzutu; był to od dłuższego czasu nie sportowany mecz, na którym ani publiczność, ani gracze Cracovii nie dyrgowali, lecz padały mimo sprzeciwów, rozstrzygnięcia słuszne bez niepotrzebnych usprawiedliwień.

20 pp. — 3 p. strz. podh. 1:0 (1:0).

W piątek na boisku Wisły rozegrały zawody o mistrzostwo armji i drużyny wojkowe 20 pułku piechoty ziemi krakowskiej z 3 pułkiem strzelców podhalańskich, w których po nieciekawej walce uzyskuje zwycięstwo pułk krakowski.

TARNÓW: Olsza—Hradec Kralove 3:3 (2:2).

HradecKralove—Tarnovia 1:0 (0:0).

WARSZAWA: Warszawianka—Legja 4:3 (2:1).

LWÓW: Pogoń—Czarni 2:0 (2:0).

POZNAŃ: Warta—Poznamia 3:0 (0:0).

Unia—A. Z. S. 1:1 (0:0).

Polonia—Pogoń 3:1 (3:0).

KOLARSTWO.

Wyciąg kolarski Lwów—Kraków odbył się w niedzielę na przestrzeni 324 km. Mimo złej drogi z powodu deszczów i rozlicznych trudności, które cyklisty dzielnie przezwyciężyli, zwycięstwo przypadło samemu Lwowiakom i to wcale w dobrym czasie. Szczegółowe wyniki są następujące: Krzemieński AZS. 16 godz. 18 min. Ignatowicz LZKM. 16 g. 28 min. Aleksow LTKM. 16 g. 42 min. Bliechowski AZS. 16 godz. 54 min. Sliwiński LTKM. 17 godzin 38 min.

Międzynarodowe akademickie zawody sportowe, mające się odbyć w Warszawie, podczas obrad II. Kongresu Międzynarodowej Konferencji Studentów zapowiadają się już dziś jako potężna międzynarodowa manifestacja sportowa, największa, jak kiedykolwiek miała miejsce na ziemiach polskich. — Dotychczas, jakkolwiek termin zapisań upływa dopiero 7 września, zgłosiło się przeszło 70 zawodników ze wszystkich większych państw europejskich. Zawody otworzy osobiście Pan Prezydent Rzeczypospolitej, który przyjmie potem defiladę uczestników zawodów. W programie zawodów uwzględnione są wszystkie działy sportów, jak: wioślanstwo, lekka atletyka, piłka nożna, tenis, szermienka etc. Cały szereg instytucyj państwowych i komunalnych w zrozumieniu znaczenia zawodów, przeznaczył dla zwycięzców cenne nagrody. I tak reprezentacja państwowa, która osiągnie największą ilość punktów, otrzyma wspólną nagrodę Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. W dalszym ciągu przyznane będą nagrody: Ministerstwa Spraw Zagran., Ministerstwa W. R. i O. P., Magistratu m. st. Warszawy (jedna nagroda za wioślanstwo, dwie za lekką atletykę) i wiele innych.

sztukę w sposób swoisty i niesłychanie charakterystyczny. Były to niedociągnięcia, ale bardzo ważne. Ratowało sztukę żywe naogół tempo gry i mocna charakterystyka pojedynczych postaci. Gra męzyczna była pod tym względem znacznie lepsza niż gra pań. Role żeńskie z wyjątkiem p. Dobrzańskiej i Kolman z córkami wypadły błado. Zato nikt nie zapomnie p. Dobrzańskiego, jak wchodzi z cylindrem i rękawiczkami w rękę do saloniku, albo p. Zbuckiego śpiewającego przy partji szachów, albo p. Kwiatkowskiego w ciągłych lansadach podrygującego wodzireja, albo p. Melinę, który wymalował swój system zabezpieczający go przed niewiernością małżonki, czy p. Romana jako archawistę, czy wreszcie przypominającego charakteryzacją właściciela „Bagateli“, p. Fortnera w roli Bagatelli.

Kapitałną w swoim rodzaju Ciuciumkiewiczową z fonałką podskubanych córek (Osuchowska, Walewska, Głogowska, Zborowska) była p. Kolman. W każdym razie był jeden z rzadkich wesołych wieczorów w teatrze.

W tej obsadzie i reżyserji „Dom otwarty“ Bałuckiego stał się atrakcją naszej młodzieży szkolnej, która spędzi wieczór wesoło i pożytecznie.

L. Skoczylas.

Zniesienie wielożeństwa w Turcji

Z Konstantynopola donoszą, że obrabująca także komisja dla ułożenia przepisów nowego prawa małżeństwa w Turcji ukończyła już swe prace. Projekt odnośnej ustawy, podzielonej na 30 artykułów, przedłożony będzie do zatwierdzenia Zgromadzeniu Narodowemu w Angorze jesienią br.

Nowe prawo małżeńskie oparte jest na zasadzie jednożeństwa, a wielożeństwo zostało wyraźnie w niem zakazane. Jednakże w pewnych wypadkach (jakich — dzienniki tureckie nie podają) wolno będzie mężczyźnie posiadać drugą żonę na podstawie specjalnej uchwały sądu.

Oprócz tego bardzo ważną innowacją w tureckim prawie małżeńskim jest także oznaczenie wieku, w którym małżeństwo zawierać będzie wolno, ponieważ dotąd żadnych ograniczeń na tym punkcie nie było. I tak, jako minimalną granicę wieku oznaczono dla mężczyzny skończonych lat 18, a dla kobiety — 17.

W ten sposób pewna liczba osobników płci żeńskiej zostanie w Turcji skazana na staropanieństwo, gdyż w kraju tym płeć piękna ma obrzygnięty przewagę liczebną nad płcią brzydką.

Czy Turczycy będą zadowolone z tego — przyszłość dopiero okaże.

Obrona przed samolotami w St. Zjednoczonych

Władze wojskowe w Stanach Zjednoczonych Ameryki półn. zwróciły teraz swą uwagę przede wszystkim na wyłokonalenie artylerji przeznaczony do walczenia z samolotami i balonami sterowymi, przeznaczonymi do odgrywania głównej roli w najbliższych wojnach.

Celem zwiększenia nośności kartaczownic przeciw samolotowych postanowiono zwiększyć długość ich luf. W ten sposób amerykańskie koła fachowe doszły do skonstruowania kartaczownic, której strzały oddawane w ilości 500 na minutę, są jeszcze skuteczne na odległość 8000 metrów.

Co dwudziesta kula będzie znaczyła za sobą ślad biegu, wziętym dniem jeszcze na odległość 1800, a nawet 2500 metrów.

inną bronią przeciw statkom powietrznym są: świeżo zbudowane działo-revolver o kalibrze 37 milimetrów i działo o kalibrze 119 milimetrów. Pociski tych dział są eksplozujące, zapatrzone w rakietę, wybuchającą przy najmniejszym oporze, nawet przy zetknięciu się z płótnem powłoki balonowej i sięgają skutecznie do 9000 metrów w górę.

W 10-ciu dniach dookoła ziemi

Z Berlina donoszą, że świeżo zbudowany dla rządu Stanów Zjednoczonych Zeppelin (balon do sterowania) „Z. R. 3”, z którego sprawności odbywają się obecnie próby, ma być po odstawieniu na miejsce uży tym do jazd, obliczonych na dalsze mety. Przedewszystkiem ma on odbyć drogę z Nowego Jorku do

San Francisco, a stamtąd do Władywostoku.

Jeżeli te jazdy wypadną pomyślnie, to „Z. R. 3” podejmie podróż dookoła świata, którą dokona, prawdopodobnie, w dniach dziesięciu, przebywając co dzień nie 3100 kilometrów.

Oczywiście są to tylko przypuszczenia, mogące się

sprawdzić tylko wtedy, gdyby nie zaszła najmniejsza przeszkoda w podróży i gdyby motory balonu funkcjonowały bez żadnego defektu.

W każdym razie rekord ten trwały będzie — przy najmniej narazie — do pobicia.

Jak sobie radzą w „suchej” Ameryce zwolennicy alkoholu.

Z Nowego Jorku donoszą, że dla dążenia zwolennikom alkoholu w „suchej” Ameryce powstało specjalne a oryginalnie pomyślane przedsiębiorstwo, a mianowicie z niesłychanym przepychem urządzone „varieter” na statku, krążącym w pobliżu Long Island ale w takiej odległości, gdzie kończą się amerykańskie wody terytorjalne i dokąd nie sięga już władza amerykańskiej policji.

Współpracownik „New York Herald”, który odwiedził ten statek, pisze o nim:

Jest to parowiec, należący dawniej do towarzysza „Nogala Lloyd” i noszący przedtem imię „Friedrich der Grosse”. Ma on 17.000 ton pojemności, a jego wnętrze urządzone jest w sposób niezwykły i wykwinty. Publiczność, przebywająca na statku, składa się z milionerów i milionerów amerykańskich, którym rozrywki dostarczają: wyborna, murzyńska „jazz-band” i liczne bale, albo tańczące na scenie, albo kręcące się po sali i animujące wirtuozki.

Najważniejszą częścią tego statku, płynącego pod flagą angielską, jest oczywiście bar, zapatrzone w wszystkie możliwe spirytualja, sprzedawane w cenach po cenach bajecznych. Kieliszek np. szampału kosztuje 5 dolarów. Wyborna restauracja posiada menu z analogicznie wysokimi cenami.

Pomimo to i pomimo, że odwiedziny tego „wielkiego” statku kosztują, co najmniej, 150 dolarów, jest on co najprzepelniony przez spragnionych alkoholem Amerykanów.

ADMINISTRACJA OTWARTA
od godziny 9—12 w po-
dnie i od godziny 4—7
wieczorem.

CENY OGŁOSZEŃ

Za terminowe umieszczenia ogłoszeń
Redakcja nie odpowiada.

OBOWIĄZUJĄCE OD 26-GO MARCA: Drobne ogłoszenia za słowo zł. 0.10 — dla poszukujących posad zł. 0.05 — za słowo drobne o treści matrymonialnej zł. 0.12 — wiersz milim. jednoszpaltowy zł. 0.10 — wiersz w rubryce „Nadesłane” zł. 0.25 — wiersz milimetrowy po kronice zł. 0.40. — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrowy zł. 0.50. — Za układ tabelaryczny, kombinowany 50 procent. — Zamiejscowe ogłoszenia o 30 procent droższe.

Czy doprawdy?
Pani nie używała jeszcze
MYDŁA I KREMU
KSIĘDZA
KNEIPPA

Wydatek nie wielki, a korzyść olbrzymia: Usuwają radykalnie piegi, pryszczki, węgry, liszaje, opaleniznę, zmarszczki oraz udelikatniają cerę, nadając jej miodzienczy wygląd. Niezbędne, niczem nie zastąpione na obecną porę. Żądać wszędzie. Prawdziwe tylko z podpisem R. Włodarski. Jeneralne przedstawicielstwo Perfumerja Korona Warszawa, Marszałkowska 139.

Czytacie, pręnumerujcie i popierajcie!

„GŁOS WSCHODU”

Tygodnik poświęcony sprawom Wschodu i Polski pod redakcją poety gruzińskiego **Sergo Kuruliszwilli**. Tyg. „Głos Wschodu” wydaje dodatki w językach francuskim i tureckim.

Pręnumerata roczna wynosi 20 zł., półrocznie 10 zł.

Pręnumeratory roczni otrzymają jako premjum artystyczny ilustrowany „Album Wschodu”.

Adres Redakcji i Administracji: POLSKA, Warszawa, Warecka Nr. 9.

SKRADZIONA książeczkę wojskową na nazwisko Franciszka Władysława wydaną przez 48 pułk piechoty w Stanisławowie, natężaźnia się. 1068

ZAGUBIONA książeczkę wojskową na nazwisko Władysław Magiera natężaźniać. 1069

UNIEWAŻNIAM skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez kancelarję 75 pułku inżynierów w Rezerw gminy Koźłów, Hilarów, Zambent. 1070

NAUCZYCIELKA języka francuskiego poszukuje p. s. w mieszkaniu lub do towarzystwa, też za wychowawczynię. Zgłoszenia pisemne do Admin. „Goniec Krak.” dla „E. J. K.”

Noście tylko
obcasy i zelówki
gumowe
BERSON.

Są wytrzymalsze od zelówek ze skóry i dają elastyczny i przyjemny chód.

BERSON-KAUCZUK
Centrala: Kraków, Straszewskiego 2.

ZDOLNEGO i ENERGICZNEGO AKWIZYTORA

poszukuje Administracja Gońca Krakowskiego.

FORTEPIANY, PIANINA, FISHARMONIE NA RATY

Obrzymi wybór w składzie fortepianów

Helena Smolarska,
Kraków Szewska 9.

MASZYNY do szycia znane „Kasprzyckiego”. Hurtowo-Detalicznie-Raty. Warszawa, Marszałkowska 1. 153. Zamawiać można listownie. 820

HRABINA ŻEBRACZKA
Nowy sensacyjny roman z obecnych czasów. Roman ten jest nadzwyczaj ciekawy i czyta się z ogromnym zapalem. **BEZPŁATNIE** moż dostać w kioskach, księgarniach i u sprzedawców gazet. 995

Ogrodzenia nietylko tańsze od drewnianych lecz estetyczniejsze i trwalsze.

1438
Kompletne ogrodzenia z siatki drucianej zwykłe i ozdobne wraz z bramami i furtkami, jak również ogrodzenia kombinowane z drutem kolczastym, poleca:

FIRMA W. KUCHARSKI Sp. Akc.

Kraków-Podgórze Romanowicza Nr. Telef. 277. Adr. Tel. „Metalgor”.

Destawa szybka, duży zapas siatek na składzie. Oferty i prospekty na każde żądanie.